

កម្រិត ២៣

ចង់យួរ
ពៅ មករា
ម៉ែង សុខផេង

letsreadasia.org

នៅជាយក្រុងភ្នំពេញ នីតារស់នៅជាមួយឪពុកជាជាង
កាត់ដេរខោអាវ និងម្តាយជាមេផ្ទះ ។ ថ្ងៃអាទិត្យមួយ នីតាកំពុង
ជួយម្តាយលាងបន្លែ ស្រាប់តែនាងក្រឡេកឃើញផ្សែងខ្មៅខ្ពស់។
នីតាឃើញហើយ ក៏សុំម្តាយនាងទៅក្រៅ។

នី តា រត់ ទៅ ឃើញ ឪពុក នាង កំពុង ប្រមូល សំរាម ដុត។
មកដល់ភ្លាម នីតាសួរទៅឪពុកភ្លែត៖ "ឈ្ងៀមម្ល៉េះពុក! ហេតុអ្វី
ក៏ដុតថង់ទាំងនេះ?" "កុំមកជិតពេក! ថង់នេះមិនអាចកប់ដីបាន
ព្រោះវាជាប្លាស្ទិកមិនរលាយ ។" នីតាក៏សួរបញ្ជាក់ ៖ "បើមិនដុត
វានឹងនៅរហូត មែនទេពុក?" "បាទ! វានៅយូរជាងជីវិតពួកយើង
យូរៗទៅវានឹងកើនឡើងច្រើន ហើយបំផ្លាញពួកយើង។"

ម្តាយនីតាត្រឡប់មកពីផ្សារវិញ នាងក៏រត់ទៅទទួលហើយសួរ៖
"ចង់ច្រើនណាស់ ថ្ងៃនេះ!" ម្តាយនាងតប ៖ "មកពីម្ហូបច្រើនជាង
រាល់ដង។"

មួយអាទិត្យក្រោយមក ឪពុកនីតាក៏ប្រមូលសំរាម ដុតម្តងទៀត។
នីតា ឈរ និយាយ ម្នាក់ឯង ទាំង
ពិបាកចិត្ត៖ "ពុកដុតថង់ទៀតហើយ។ តើខ្ញុំអាចជួយអ្វីបានទេ?"
នីតាមានអារម្មណ៍មិនសប្បាយចិត្តសោះ។

ពេលថ្ងៃត្រង់ ឪពុកនាងកំពុងកាត់អារថ្មីដល់ភ្ញៀវ នីតានិយាយតិចៗម្នាក់ឯង៖ "ក្រណាត់ទាំងនោះ! តើអាចធ្វើអ្វីបាន?" នីតានឹកឃើញអ្វីម៉្យាង ក៏ប្រមូលកម្ទេចក្រណាត់ទុក។

នីតា ឈរមើល អំបោះ ម្ជុល និងរៀបកម្រិតក្រណាត់តូចធំផ្គុំ
ចូលគ្នា។ នាងគិតទាំងផ្ទៀងផ្ទាត់។

ឪពុកនាងចូលមកឃើញក៏សួរ៖ "កូនដេរអីហ្នឹង?ប្រយ័ត្នមុតដែ!"
នឹក តា លើក ក្រណាត់ ទាំងនោះ បង្ហាញ៖
"ពុក!កូនចង់ដេរចង់យួរមួយឱ្យម៉ែ!" ឪពុកនាងទ្រឹងគិតបន្តិច ក៏
នឹកឃើញគំនិតមួយ៖ "ចាំពុកជួយ!"

២

តាញញឹមយល់ព្រម។ ឪពុកនីតាបង្រៀននាងដែរ។ ពួកគេធ្វើការ
នេះទាំងសើចក្អាកក្អាយ ។ ម្តាយនាងចូលមកឃើញ តែភ្លាមនោះ
នីតាក៏បាំង ហើយប្រាប់ថា ចាំហើយចាំមើល។

ថ្ងៃនេះនីតានិងម្តាយមកផ្សារទិញម្ហូប ។ ម្តាយនាងទិញបន្លែនិងសាច់ មីងអ្នកលក់ចង់ដាក់ចង់ប្លាស្ទិកឱ្យ នីតាក៏ប្រញាប់និយាយ យាត់៖ "មីង!មិនបាច់ដាក់ចង់ទេ!"

២២

តាក៏លើកថង់ក្រណាត់បង្ហាញ៖ "នេះជាថង់យួរបស់ម៉ែ! យើង
ឈប់ប្រើថង់ប្លាស្ទិកទៅ!" មីងអ្នកលក់ញញឹមមករកនាង ហើយ
និយាយសរសើរ៖ "ឆ្លាតណាស់នាងតូច!"

ពួកគេត្រឡប់មកផ្ទះវិញ ។ ម្តាយនីតាវីម្ហូបចេញមួយៗ ឪពុក
នាងចូលមកនិយាយ៖ "ពេលនេះ សំរាមក៏តិច ផ្សែងខ្មៅក៏តិច
ដែរ ។" ពួកគេ សើច
ដាក់គ្នាទាំងសប្បាយចិត្ត។ ឪពុកនីតាក៏បន្ថែម៖ "ពួកមានគំនិត
មួយ!" ឪពុកនីតាបានដេរថង់យួរពីកម្ទេចក្រណាត់ សម្រាប់ដាក់
ខោអាវភ្លៀវរបស់គាត់។ ភ្លៀវទាំងនោះសប្បាយចិត្តណាស់ពេល
ទទួលបានថង់យួរដ៏ស្រស់ស្អាតនេះ។

Brought to you by

The Asia Foundation

Let's Read! is an initiative of The Asia Foundation's Books for Asia program that fosters young readers in Asia. booksforasia.org

To read more books like this and get further information about this book, visit letsreadasia.org

Original Story

ចង្កូរ, author: ពៅ មករា . illustrator: ម៉ង់ សុខផេង. Published by The Asia Foundation, <https://www.letsreadasia.org> © The Asia Foundation. Released under CC BY-NC 4.0.

This work is a modified version of the original story. © The Asia Foundation, 2019. Some rights reserved. Released under CC BY-NC 4.0.

For full terms of use and attribution,
<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

តើប្អូនចាំបានប៉ុណ្ណាដែរ?

១. ឪពុករបស់នីតាជា និងម្តាយជា ។

ក. មេផ្ទះ / អ្នកលក់ខោអាវ

ខ. ជាងកាត់ដេរខោអាវ / មេផ្ទះ

គ. អ្នកលក់បន្លែ / មេផ្ទះ

២. ឪពុកនីតាត្រូវប្រមូលថង់ដុត ពីព្រោះថង់ទាំងនោះជាប្លាស្ទិកមិនរលាយ ដូច្នេះមិនអាចកប់ដីបានទេ។

ក. ត្រូវ

ខ. ខុស

៣. តើនីតាមានអារម្មណ៍បែបណានៅពេលឃើញឪពុកនាងដុតថង់ម្តងទៀត?

ក. មិនសប្បាយចិត្ត

ខ. សប្បាយចិត្ត

គ. ខឹងសម្បារ

៤. តើនីតាចង់ធ្វើអ្វីឱ្យម្តាយនាង?

ក. ធ្វើម្ហូប

ខ. ជួយដុតថង់ប្លាស្ទិក

គ. ដេរថង់យូរ

ជំនួយ

៥. តើអ្នកណាជាអ្នកបង្រៀននីតាដេរ?

ក. ម្តាយរបស់នីតា

ខ. ឪពុករបស់នីតា

គ. មីងអ្នកលក់នៅផ្សារ

៦. ពេលទៅផ្សារជាមួយម្តាយ ហេតុអ្វីបានជានីតាមិនយកថង់ប្លាស្ទិកពីអ្នកលក់បន្លែ?

ក. នាងចង់កាន់នឹងដៃ

ខ. នាងមានថង់ប្លាស្ទិកស្រាប់

គ. នាងមានថង់យូរក្រណាត់

៧. តើភ្ញៀវរបស់ឪពុកនីតាមានអារម្មណ៍បែបណាពេលទទួលបានថង់យូរក្រណាត់ដែលឪពុកនីតាដេរ?

ក. សប្បាយចិត្ត

ខ. មិនសប្បាយចិត្ត

គ. ចង់ប្តូរយកថង់ប្លាស្ទិកវិញ

ចម្លើយ

១. ខ

២. ខ

៣. ក

៤. គ

៥. គ

៦. គ

៧. ក

